

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 5T/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215010045
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2015:3215010045.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou samosudcom Mgr. Markom Anovčinom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.04.2015 v Bánovciach nad Bebravou v trestnej veci obžalovaného S. A., nar. XX.XX.XXXX v C. nad Bebravou, trvale bytom Z. C. nad C., t. č. vo väzbe v W. a W. P., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný S. A., nar. XX.XX.XXXX v C. nad C., trvale bytom Z. C. nad C.

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

dňa 10.01.2015 o 17.00 hod. v byte na ul. S. č. XXX/X v C. nad C. pod vplyvom alkoholu a psychotropnej látky pervitínu vulgárne nadával svojej matke, poškodenej A. A., so slovami, "mám ťa teraz ujebať?" ju sotil na posteľ, zakryl jej rukami ústa, aby nemohla kričať a po tom, ako sa jej podarilo vyšmyknúť, ju dobehol zhodil ju na zem a začal ju na podlahe miestnosti kuchyne škrtiť oboma rukami a povedal jej: "ty piča prijebaná mám ťa teraz zajebať?" a v agresívnom konaní prestal až po tom, ako sa poškodenej podarilo z bytu ujsť,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal voči chránenej osobe, blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Samosudca okresného súdu nariadil v predmetnej trestnej veci hlavné pojednávanie na deň 08.04.2015, na ktorom obžalovaný po prednesení obžaloby neurobil ani jedno z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodu, že si skutok nepamätá. Samosudca okresného súdu vykonal v predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne a poškodenej A. A., prečítaním jej výpovede z prípravného konania z dôvodu rozporov vo výpovediach svedkyne, prečítaním výpovede svedka S. Z., oboznámením listinných dôkazov a znaleckého posudku. Na základe vykonaného dokazovania zistil súd skutkový stav veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný S. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevie, čo má k tomu uviesť. Ak sa niečo také stalo, tak to ľutuje, pamätá si len to, že vykopol dvere a nič viac. V liste, ktorý mu poslala mama, ona uviedla ako to bolo, že bola v šoku, keď si dočítala uznesenie, že sa jej mal vyhrážať. Dňa 10.01.2015 v čase o 17.00 hod., resp. bezprostredne predtým bol obžalovaný pod vplyvom drog a aj alkoholu, motal sa po baroch, 5-6 dní nespál, pil víno, pivo, tvrdé lebo sa rozišiel s priateľkou a takto sa utápal, čo neberie ako ospravedlnenie. Štyri dni predtým si dal dávku pervitínu, dva dni nespál a potom si dal ďalšiu. Nepamätá si, či potom šiel domov. Pamätá si len, že vykopol dvere, lebo mal krvavú nohu.

Svedkyňa a poškodená A. A. (ďalej aj len poškodená) na hlavnom pojednávaní uviedla, že je zmätená, užíva antidepresíva a zostala hysterická, keď jej umrel najmladší syn. Vyšetrovateľ sa jej trikrát pýtal, či sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím, na čo povedala "nie", že jej len zapchal ústa. Keby ho chcela dať zavrieť, urobí to už prvýkrát, no ona ho dala len vyviešťať, aby vytriezvel. Neudrel ju, prisahá, pomáhal jej aj finančne, lebo ona dostáva len 150,- eur. Obžalovaný jej varil, bol s ňou, keď bola sama, prisahá, že je to pravda. Ďalej uviedla, aby bol obžalovaný oslobodený, má hepatitídu B a C a chcela, aby sa liečil. Nechcela, aby bol zavretý a myslela, že je to kvôli tým dverám. Uviedla: "Prepusťte ho, ja sa zabijem, keď tu nebude so mnou. Chcela som ho vytrestať aby nepil." Keď sa aj predtým pohádali, koľkokrát mu povedala, že ho dorazí alebo zabije, no to sú také vyjadrenia. Nikdy jej neublížil, skôr ona jemu, no záležalo jej na tom, aby nepil. Na alkohole nie je ani závislý, chcela by mu pomôcť, prekoná všetko, ľúbi ho. Dňa 10.01.2015 po 17. hodine prišla poškodená domov, byt bol rozhádzaný, niečo bolo rozbité, obžalovaný bol mimo, tak začala vrieskať a potom sa stalo to, že ju chytil za ústa v obývačke a potom ešte raz v kuchyni, keď znovu začala vrešťať, pretože tam bol rozbitý stôl. Obžalovaný jej škaredo nadával, no neškrtil ju a ani ju neudrel. Nič si nepamätá. Keď jej pustil ústa, normálne sa postavila a zavolala políciu, aby ho odviekli, pričom sedela pred bytom na schodoch, dvere boli otvorené a obžalovaný bol doma. Sused S. Z., ktorý vypovedal, šiel v ten prvý deň - 10.01.2015 okolo so psom alebo do roboty a len prešiel alebo to bolo druhý deň, poškodená si to nepamätá a druhý deň šiel okolo, keď obžalovaný vykopol dvere a len sa spýtal: "S., čo robíš?". K umelému dýchaniu, ktoré jej mal v ten deň dávať obžalovaný, poškodená uviedla, že si myslela, že dával, ale keď nad všetkým rozmýšľala, tak plakal. Keď jej držal ústa, tak sa urobila bezvládna a dával jej dýchanie z úst do úst, plakal a hovoril: "mamička, mamička".

Z dôvodu rozporov vo výpovedi poškodenej bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania.

V prípravnom konaní poškodená uviedla, že asi 3 roky dozadu zrušila synovi (obžalovanému) trvalý pobyt na jej adrese z dôvodu, že jeho správanie sa už nedalo zvládnuť a robil jej stále zle a toto trvá už niekoľko rokov. Poškodená to však nikdy neohlásila na políciu a snažila sa mu dohovoriť, aby sa správal voči nej slušne, ale už sa to s ním nedá vydržať. Syn bol asi 5-krát trestaný, liečil sa aj zo závislosti na drogy asi dva roky dozadu priamo vo výkone trestu v Leopoldove. Po návrate z výkonu trestu bolo chvíľu dobre, ale začal popíjať alkoholické nápoje. Pije skoro každý deň a jeho správanie je potom agresívne. Dňa 10.01.2015 bola poškodená u kamarátky a vrátila sa domov v čase okolo 17.00 hod. a syn S. už bol u nej. Poškodená zbadala, že sú porozhadzované veci po celom byte a zničený aj nábytok v kuchyni. Ako toto všetko uvidela, tak sa ho opýtala, že prečo to urobil a on začal na ňu kričať, že mu tam nenechala cigarety. Na toto reagoval agresívne prišiel k nej a v ruke držal trubicu z vysávača a povedal poškodenej: "mám ťa tu teraz ujebať?". Potom tú trubicu odhodil, poškodenú chytil rukami a hodil na posteľ v obývačke, povedal jej, aby sa neopovážila kričať a chytil jej ústa, aby nekričala. Poškodená stihla zakričať na suseda S. Z., no ten ju asi nepočul. Potom jej obžalovaný zapchal ústa rukou, aby nekričala. Poškodená sa mu nejako vyšmykla a utiekla následne do kuchyne, kde sa mu snažila schovať, alebo vyhnúť. Obžalovaný ju však dobehol, zhodil na zem v kuchyni a začal ju škrtiť oboma rukami tak,

že nemohla dobre dýchať a počas tohto jej syn S. ešte povedal slová: "ty piča prijebaná mám ťa teraz zajebať?". Ako toto počula, urobila sa, že je v bezvedomí, aby prestal a dal jej pokoj. On však ako toto uvidel, začal jej dávať umelé dýchanie z úst do úst. Poškodená bola pri vedomí, znovu sa mu nejakým spôsobom vyšmykla a ušla von z bytu za susedom Z., ale obžalovaný stále po nej vykrikoval a ona zavolała políciu. K. Z. niečo dohovoriť synovi S. u nich v byte. Po príchode polície poškodená zobrala kľúče od bytu synovi S. a hliadka ho vyviedla von pred bytovku. Poškodená nechcela dňa 10.01.2015 nič oznamovať na políciu, ale po tom, čo sa znovu odohralo ráno 11.01.2015 v čase okolo 04.30 hod., chce, aby niesol za svoje činy aj následok, lebo poškodená sa ho už bojí a trpí aj depresiami z tohto jeho správania voči nej. Ráno dňa 11.01.2015 obžalovaný začal zvoniť na vchodové dvere odspodu na zvonček pred bytovku, lebo poškodená počula jeho hlas a krik. Nereagovala na to, až keď začula ranu ako keď sa niečo rozbije. Po chvíli počula ako obžalovaný začal kopať do dverí jej bytu, ktoré tiež poškodil. Poškodená hneď na tie rany volala políciu, pretože ho spoznala podľa hlasu. Ako obžalovaný kopal do jej dverí od bytu, tak kričal, že si ide ľahnúť, aby ho pustila dnu do bytu. Poškodená sa ho však bála, že čo sa bude diať, bála sa, že ju znovu napadne a dvere mu neotvorila. Dvere otvorila až keď tam bola polícia. Policajti jej povedali, že ho berú na oddelenie. Poškodená si celú vec premyslela a oznámenie podala, pretože mala z konania svojho syna S. večer 10.01.2015 naozaj strach o svoj život a zdravie po tom, ako ju fyzicky napadol a vyhrážal sa jej. Bol dosť pod vplyvom alkoholu a vtedy býva veľmi agresívny. Podľa poškodenej by sa mal liečiť od závislosti na alkohole. Poškodená nebola na lekárskom ošetrení, pretože nemá žiadne vážne zranenie a nepovažuje za potrebné ísť na ošetrenie.

K rozporom vo výpovediach poškodená uviedla, že naozaj to tak nebolo, prisahá. Také odborné slová ako sú v zápisnici z prípravného konania nevie, nevedela si na také spomenúť, radil jej vyšetrovateľ a pred výsluchom užíla tabletky Neurol. Boli asi tri, no nie naraz, dlho tam čakala. Vyšetrovateľ za ňu písal, ona mu prikývla a keď to čítal, ani to nevnímala, len to podpísala. Vie, že sa jej vyšetrovateľ viackrát pýtal, či sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím, na čo mu povedala, že nie. Veľa vecí si nepamätá. Trestné oznámenie podávala skoro ráno, po štvrtnej hodine. Nemá prehľad o čase, bolo to potom, ako sa vykopli tie dvere. Lieky berie pravidelne ráno o 03.30 hod., lebo sa tak zavčasu budí. O 19-tej hodine vypovedala a trestné oznámenie podávala u toho istého policajta. Ráno jej povedal, že ju bude večer vypočúvať nejaký druhý, no bol to ten istý. K tomu, že aj vo výpovedi a aj v trestnom oznámení uviedla tie isté slová, ktoré jej mal povedať obžalovaný "mám ťa tu teraz ujebať, zajebem ťa" poškodená uviedla, že obžalovaný to nepovedal, prisahá, uviedla to v hystérii, ona na neho kričala. Škaredo jej nadával, povedal jej "piča prijebaná". Pod krkom ju nedržal, držal jej iba ústa.

Svedok S. Z. v prípravnom konaní uviedol, že presný deň si už nespomína, ale na druhý deň od uvedeného skutku v tejto veci vypovedal. Suseda pani A. zvonila okolo 17.00 hod. s tým, že S., jej syn, ju škrtí. Svedkovi ukazovala, že mala začervenaný krk, a že jej nadáva. Držala sa za krk a mala ho začervenaný. Chcela od svedka, aby ho išiel vyhnať, uklidniť, aby odišiel. S. bol vtedy na schodišti pred bytom, kde býva spolu s mamou p. A.. Svedok mu išiel dohovoriť. Obžalovaný kopol alebo udel do dverí. Mal chaotické reči, nadával, ale vzápätí prišli policajti a svedok potom odišiel a nevenoval sa tomu. Na druhý deň nad ránom asi o 04.00 hod. alebo 05.00 hod. svedok počul ako niekto kope do vchodových dverí a predpokladal, že to bude S., tak bežal dole a videl, ako už bola vykopnutá spodná časť dverí a S. ich už otváral. Držal sa už za hlavu a keď aj išiel na poschodie, tak sa oprel o stenu, kde je krvavý fľak. Spolu išli hore, on ostal pred dverami, kde býva jeho mama a svedok išiel domov. Jeho mama následne volala svedkovi na telefón s tým, že S. sa k nej dobíja, aby ho išiel uklidniť. Keď tam svedok prišiel, obžalovaný už sedel na botníku, niečo si hundral a svedok išiel naspäť k sebe a potom počul ako za ním prišla polícia a ich výzvy. Pri týchto incidentoch mal svedok z S. pocit, že buď je opitý, ale proste nie je v štandardnom stave. Keď je triezvy, tak je celkom normálny chalan. S. voči matke býval agresívny zrejme pod vplyvom alkoholu.

Na hlavnom pojednávaní bol samosudcom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku za súhlasu zúčastnených strán čítaný písomný znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, č. 13/2015, 3/2015, vypracovaný súdnymi znalcami MUDr. Jánom Konôpkom a MUDr. Jarmilou Opáthovou, zo záverov ktorého je zrejme, že obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti a ani nikdy v minulosti netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou. Obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti vedel ovládať svoje konanie a vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, pričom tieto jeho schopnosti boli len ľahko, forenzne nevýznamne znížené, a to výlučne vplyvom dôsledku jednoduchej intoxikácie. Obžalovaný chápe zmysel a účel trestného konania. Bolo u neho zistené škodlivé užívanie viacerých návykových látok, vrátane alkoholu, no dokáže abstinovať. Pre neprítomnosť duševnej choroby alebo poruchy a tiež pre neprítomnosť syndrómu závislosti od

návykových látok nie je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska, a preto znalci nenavrhlí žiadne ochranné liečenie. Z adiktologického hľadiska však pri pokračovaní abúzu alkoholu alebo iných návykových látok však môže byť jeho správanie rizikové, a preto by bolo vhodné uložiť obžalovanému zákaz požívania alkoholu a iných návykových látok. Pokiaľ bude obžalovaný ochotný absolvovať protialkoholické alebo protitoxikomanické liečenie, môže ho absolvovať na dobrovoľnej báze.

Na hlavnom pojednávaní boli samosudcom v zmysle § 269 Trestného poriadku oboznámené listinné dôkazy z trestného spisu, a to zápisnica o obhliadke miesta činu, fotodokumentácia, zápisy z dychových skúšok, rozsudky tunajšieho súdu, lekárska správa, správy na obžalovaného - odpis z registra trestov, výpis z evidencie priestupkov a list poškodenej, matky obžalovaného, ktorý adresovala obžalovanému do väzby.

Na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov mal samosudca okresného súdu za preukázané, že obžalovaný sa dopustil v celom rozsahu žalovaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Skutková veta obžaloby bola pritom v súlade s návrhom prokurátora na hlavnom pojednávaní doplnená v tom zmysle, že obžalovaný sa skutku dopustil pod vplyvom psychotropnej látky pervitín a alkoholu, čo vyplynulo aj z výpovede obžalovaného, ktorý uviedol, že bol pod vplyvom týchto látok a v dôsledku ich pôsobenia si zo skutku nič nepamätal. V danom prípade je obžalovaný jednoznačne a priamo usvedčený výpoveďou svedkyne a poškodenej A. A. z prípravného konania, na čo nadväzujú ďalšie dôkazy, a to predovšetkým výpoveď svedka Z. a zápisnica a fotodokumentácia z obhliadky, z ktorej sú zrejmé poškodenia dverí a rozhádzaný byt. Za tejto dôkaznej situácie nemal súd žiadne pochybnosti, o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Svedkyňa a poškodená v prípravnom konaní podrobne opísala správanie sa svojho syna, pričom bola opakovane vypočúvaná a zhodne opakovane uvádzala skutočnosti relevantné pre toto trestné konanie, a to predovšetkým slová, ktoré jej obžalovaný povedal ako mám ťa "ujebať" resp. "zajebať", čím sa jej vyhrážal ťažkou ujmom resp. smrťou v spojení s krikom a fyzickým útokom voči nej, že to u nej mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čo taktiež vyplýva z výpovede poškodenej z prípravného konania. Obžalovaný tak konal voči svojej matke, teda osobe blízkej. Jednoznačne sa tak dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa poškodená poprela, že by ju obžalovaný škrtil, a že by jej povedal slová "zajebem ťa" resp. "ujebem ťa". Výpoveď svedkyne poškodenej z hlavného pojednávania tak bola v podstatných častiach rozporná s jej výpoveďou v prípravnom konaní, a preto na účely odstránenia rozporov bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania. Svedkyňa však rozpory žiadnym dôveryhodným spôsobom neodstránila, pre ich odstránenie nebol navrhnutý ani iný dôkaz a výpoveď svedkyne poškodenej z hlavného pojednávania považoval samosudca za nevierohodnú a účelovo vykonanú v snahe pomôcť svojmu synovi a zároveň aj svedkyňi poškodenej, keď z jej výpovede vyplynulo, že obžalovaný jej doma pomáhal, a to aj finančne. Za nevierohodnú považoval súd výpoveď svedkyne poškodenej z hlavného pojednávania preto, že na jednej strane tvrdila, že bola v šoku, zmätená a najmä že si to nepamätá, no na druhej strane si pamätala nadávky, ktoré uviedla rovnako ako v prípravnom konaní, pamätala si vyšetrovateľa, pamätala si ako mal sused S. Z. prechádzať okolo a tohto nevolala, no práve jeho výpoveď nasvedčuje pravdivosti výpovede poškodenej z prípravného konania, keď u tohto nebola zistená žiadna motivácia v tom, aby neuvádzal pravdu, pričom uviedol, že ho poškodená sama ohlásila, sama mu ukázala začervenaný krk, k čomu mu uviedla, že jej to spôsobil obžalovaný. Svedok zároveň potvrdil aj agresívne správanie sa obžalovaného voči matke, a to nielen v tomto skutku. Poškodená ako argument toho, že výpoveď z prípravného konania nezodpovedá tomu, čo tam vypovedala, uvádzala, že také odborné výrazy, ako boli uvedené v zápisnici z jej výsluchu z prípravného konania, nevie, tak takýto argument považoval súd za nedôveryhodný. V zápisnici z výsluchu poškodenej z prípravného konania nie je žiaden taký odborný výraz, ktorý by poškodená nemohla poznať alebo nevedela si naň spomenúť. Nie je nič odborné na tom, keď poškodená uviedla konkrétne vulgárne slová, ktoré jej povedal obžalovaný, a ktoré so synonymami slov "zabiť" alebo "ubiť". Rovnako nie je nič odborné na vyjadreniach "vyhrážal sa mi", "mala som strach o svoj život a zdravie". Vplyv liekov do tej miery, že by svedkyňa poškodená nebola schopná vypovedať, dôveryhodným spôsobom preukázaný nebol. Ani list poškodenej, ktorý poslala obžalovanému do väzby po viac ako dvoch mesiacoch od skutku, nepreukazuje, že sa skutok nestal ako ho popísala v prípravnom konaní, že jej výpoveď z prípravného konania je nepravdivá a tento súd chápe iba ako ospravedlnenie sa matky synovi a samosudca ho vyhodnotil rovnako ako aj výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní.

Vina obžalovaného je preukázaná z vykonaných dôkazov jednoznačne a konanie obžalovaného naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Obžalovaný svojím konaním poškodil záujem spoločnosti na ochrane práv iných, najmä ich zdravia. Konanie obžalovaného bolo úmyselné, nakoľko z charakteru útoku obžalovaného, opakované vyhrážanie sa použitím vulgarizmov a za požitia fyzického útoku - škrtením poškodenej, je zrejmé, že obžalovaný vedel, že týmto spôsobom môže spôsobiť ujmu na právach poškodenej a chcel tak konať, čiže konal v priamom úmysle.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči navrhol, aby súd tento skutok postúpil Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou ako priestupok podľa § 49 Zákona o priestupkoch, a to ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, eventuálne aby S. A. bol podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku bol oslobodený, pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal. Podľa obhajcu obžalovaného obžaloba stojí na výpovedi pani A. z prípravného konania, ktorá bola vykonaná dňa 11.01.2015 vo večerných hodinách bez prítomnosti obhajcu. Podľa obhajcu nie je mysliteľné, aby takúto spontánnu výpoveď z prípravného konania a s takými výrazmi uviedla sama poškodenej tak, ako to vyžaduje Trestný poriadok. Samosudca okresného súdu sa nestotožnil s týmito názormi obhajcu z toho dôvodu, že v danom prípade z vyššie uvedených dôvodov bolo preukázané, že sa skutok stal a tento je trestným činom, pričom toto bolo preukázané vyššie uvedenými dôkazmi, ktoré na seba nadväzujú a vo vzájomných súvislostiach jednoznačne dokazujú, že sa skutok uvedený vo výroku stal, a že ho spáchal obžalovaný, pričom jediné jeho správne právne posúdenie je to, že ide o trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Faktom je, že poškodenej bola v prípravnom konaní vypočutá bez prítomnosti obhajcu obžalovaného, avšak bola vypočutá v súlade so zákonom - Trestným poriadkom, a to po zákonomnom poučení, vrátane poučenia o možnosti odoprieť vypovedať, bola vypočutá v štádiu po vznesení obvinenia obžalovanému a v čase, keď ešte nebolo rozhodnuté o väzbe obžalovaného a teda keď tento nemal ešte obhajcu, no ani v tom čase u neho nebol daný dôvod povinnej obhajoby. Obžalovaný zároveň v štádiu po vznesení obvinenia bol poučený o tom, že sa môže zúčastniť vyšetrovacích úkonov, a že môže klásť svedkom otázky, no výslovne odmietol účasť na výsluchu poškodenej - jeho matky. Spôsob výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní (prerušovaná plačom, s pauzami a pod.) neznamena, že takto musela byť podaná aj jej výpoveď v prípravnom konaní, ergo že jej výpoveď v prípravnom konaní nie je zaznamenaná tak, ako bola podaná, resp. že zápisnica nezodpovedá skutočnosti. Žiaden vykonaný dôkaz nepreukázal a žiaden dôkaz nebol navrhnutý, ktorý by preukázal, že zápisnica o výpovedi poškodenej z prípravného konania nezodpovedá skutočnosti a taktiež, že poškodenej je dlhoročným psychiatrickým pacientom a berie také lieky, ktoré skutočnosti by výrazne ovplyvnili jej schopnosť chápať zmysel toho, čo videla alebo počula a schopnosť videné a počuté reprodukovat'.

O osobe obžalovaného súd zistil, že tento nebol doposiaľ priestupkovo riešený, no bol šesťkrát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch bol priamo vo výkone trestu, z toho jedenkrát bol podmienene odsúdený a následne došlo k nariadeniu výkonu trestu a zároveň bol v prvých troch prípadoch podmienene prepustený z výkonu trestu a v skúšobnej dobe sa vždy osvedčil. Posledné tri odsúdenia boli vždy rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, a to 2T/59/2009, 2T/20/2010 a 2T/58/2012, pričom mu boli uložené tresty 2 roky a štyri mesiace rozsudkom 2T/20/2010 ako súhrnný trest k rozsudku 2T/59/2010 a rozsudkom 2T/58/2012 jeden rok nepodmienečne. Obžalovaný bol odsúdený za prečiny výtržníctva, porušovania domovej slobody, nebezpečného vyhrážania, a to aj voči tej istej poškodenej - vlastnej matke.

Pri výmere trestu obžalovaného S. A. súd prihliadal na mieru zavinenia, pohnútku, osobu obžalovaného, na okolnosti za akých došlo k vykonaniu trestného činu, na účel trestu ako i na možnosť nápravy obžalovaného a jednu pritažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, pohnútku (motív), mieru zavinenia a pritažujúcu okolnosť, dospel samosudca okresného súdu jednoznačne k záveru, že pre splnenie účelu trestu bude obžalovanému nutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, keď ani doterajšie nepodmienečné odsúdenia nevedli k náprave obžalovaného a tento sa znovu dopustil trestnej činnosti. V danom prípade Trestný zákon stanovuje trestnú sadzbu za uvedený trestný čin šesť mesiacov až tri roky. Keďže u obžalovaného prevažuje pomer pritažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej

trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. o 10 mesiacov, čo jedna tretina z trestnej sadzby (vypočítané ako horná hranica 36 mesiacov mínus dolná hranica 6 mesiacov = 30 mesiacov / 3 = 10 mesiacov). Upravená dolná hranica trestnej sadzby potom predstavuje 16 mesiacov. Samosudca okresného súdu uložil primeraný trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, a to vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne za splnenia zákonných podmienok podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pričom mal súd za to, že takýto trest splní individuálnu ako aj generálnu prevenciu a vzhľadom na charakter trestnej činnosti a osobu obžalovaného má súd za to, že uvedený trest bude postačujúci jednak pre resocializáciu obžalovaného ako aj pre účinnú ochranu spoločnosti.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a zaradenie do prísnejšieho stupňa nebolo žiaduce.

Súd zároveň nerozhodol o uložení ochranného liečenia, a to vzhľadom na odporúčanie znalcov. Keďže znalci nepovažujú za potrebné uložiť obžalovanému žiadne ochranné liečenie, nie je podľa názoru súdu za súčasného uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému ukladať ani zákaz požívať alkoholické nápoje. Táto možnosť by prichádzala do úvahy iba v prípade podmieneného odsúdenia za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia/vyhlásenia/ cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku). Obžalovaný môže rozsudok odvolaním napadnúť pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.